

SYNDIKALISTIJÄRJESTÖJEN TAISTELUISTA JA TOIMINNASTA

VALLANKUMOUKSELLINEN työväen taloudellinen liike edistyy, tosin hitaasti mutta varmasti, kaikissa maissa sitä mukaa kun kapitalistinen kehitys menee eteenpäin, s. o. sitä mukaa kun kapitalistinen tuotanto kehittyy suur-
tuotannoksi, kun työläisten työvoiman riistäminen kehittyy yhä selväpiirteisemmäksi ja räikeämmäksi ja sitä mukaa kun suoranaisten palkkatyöläisten merkitys kehittyy yhä täydellisimmin määrääväksi yhteiskunnassa, niin kehittyvät myöskin sellaiset työväenliikkeet, joiden avulla työväestö voi oikeuksiaan puolustaa ja lopulta kykenee itsensä kokonaan vapauttamaan palkka-orjuudesta.

Nykyajan korkeampaa tuotannollista kehitystä vastaavaksi työväenliikkeeksi yleensä tunnustetaan vallankumouksellinen teollisuusunionismi siksi, koska ainoastaan sen periaatteiden ja menettelytapain mukaisesti toimien ja taistellen työväestö on kykenevä vastustamaan tänäpäivänä hyvin järjestyntä kapitalismia ja saavuttamaan voittoja itselleen niissä maissa, joissa jo vallitsee n. k. kapitalistinen suur-tuotanto.

Vallankumouksellinen teollisuusunionismi voi syntyä, kehittyä ja ilmetä selväpiirteisimpinä ainoastaan siellä, missä kapitalistinen suur-tuotanto on jo vallitsevana. Amerikassa, kuten yleisesti tunnustetaan, kapitalistinen suur-tuotanto on tänäpäivänä kehittyneempi kuin muualla ja siksi onkin täällä olemassa työväenjärjestö, nim. I. W. W. liitto, mikä edustaa teollisuusunionismia sen täydellisimmässä muodossaan.

Vallankumouksellisia työväentaloudellisia järjestöjä, vieläpä hyvin huomattavan suurina, on Euroopan, Etelä- ja Keski-Amerikan y. m. maissa.

Näillä järjestöillä tarkoitamme eri maissa olevia vallankumouksellisia syndikalistijärjestöjä, jotka periaatteellisesti edustavat samaa kuin I. W. W. liittokin, mutta menettelytapoissaan, etenkin toisissa maissa, eroavat I. W. W:n hyväksymistä taistelu- ja toimintatavoista. Tämä menettelytapojen eroavaisuus johtuu juuri eri maissa vallitsevista tuotannollisista suhteista, t. s. siitä miten korkealla teollisella kehitystasolla mikin maa on.

Se seikka, että useimmat Euroopan maat ovat vanhimpia teollisuusmaita, ei edellytä sitä, että niissä vallitseisi kehittynein kapitalistinen suur-tuotanto. Vielä vain muutama vuosi sitten todistettiin noin 90 prosenttia Euroopan maiden tuotannosta olevan pikku-yrittelijäin käsissä, eikä tilanne vielä tähän päivään mennessäkään ole kovin paljon muuttunut.

On luonnollista, että tällaisten tuotannollisten suhteiden vallitessa ei vallankumouksellinen työväen-taistelujärjestö voi muodostua sellaiseksi, että se kaikissa hyväksymissään menettelytapoissa täydelleen vastaisi korkeinta teollisuusunionimuotoa, sillä

tällaiseen ei ole vielä pakoittavia syitä olemassa. Työväestö voi vielä vähemmän kehittyneissä teollisuusmaissa aivan menestyksellisesti käyttää sellaisia taistelumenettelytapoja, jotka korkeammalle kehittyneessä teollisuusmaassa pidetään jo aivan tehottomina. Tällaisista seikoista huolimatta voi työväenjärjestö olla tosivallankumouksellinen, jos se muodostuu suoranaista palkkatyöläisistä, jotka järjestyvät luokkataisteluun työväenluokan tämän-päiväisten tarpeiden, sekä lopullisen päämäärän, s. o. työläisten teollisuusyhteiskunnan saavuttamiseksi. Juuri tällaiset periaatteet omaksuvat maailman vallankumoukselliset syndikalistijärjestöt.

VALLANKUMOUKSELLISET SYNDIKALISTIJÄRJESTÖT JA NIIDEN TOIMINTA ERI MAISSA

American Labor Year Book'an mukaan syndikalistien kansainväliseen (The Syndicalist International Workingmen's Association) kuuluu neljäntoista eri maan työväenjärjestöt, joissa on jäseniä seuraavasti:

Argentiinan, Federacion Obrera Regional	150,000
Brasilian, Federacao Operaria do Rio de Janeiro (Jäsenmäärä tuntematon.)	
Chile, Industrial Workers of the World (Jäsenmäärä tuntematon.)	
Mexico, Confederacion General de Trabajadores	100,000
Itävalta, Bund der Herrschaftslosen Socialisten	500
Italia, Unione Sindicale Italiana. (Ennen facisti terroria jäsenmäärä.)	800,000
Espania, Confederation Nacional del Trabajo (Ennen diktaattorivaltaa)	800,000
Portugaali, Confederacao General do Trabalho	150,000
Saksa, Freie Arbeiter Union	100,000
Alankomaat, Nederlandisch Syndicalistik Vakforbond	8,000
Norja, Norsk Syndikalistisk Federation	2,000
Ruotsi, Sveriges Arbetares Centralorganisation	40,000
Tanska, Syndikalistic Propaganda Group	200
Spitzbergen, Syndicalistic Federation	
Euroopan maiden syndikalististen järjestöjen viimeaikaisia taisteluja ja toimintaa selostetaan Syndikalistien kansainvälisen virallisessa kuukausijulkaisussa seuraavasti:	

NORJASSA

Syndikalistiset ammattijärjestöt Norjassa ovat viime aikoina olleet kietoutuneina lukuisiin taloudellisiin kamppailuihin, jotka suinkaan eivät ole muiden maiden työläisillekään vähässä määrin mielenkiintoisia. Ne ehdottomasti ovat mielenkiintoisia ainakin niille Norjan rajojen ulkopuolella asu-

ville työläisille, jotka kansainvälisen työväestön solidarisuuden tunnustamisella ovat auttaneet norjalaisia työläistovereitaan.

Mainitsemme ensinnäkin lakosta, mikä puhkesi Fosdal'in metalli kaivoksilla Malmnessa, tammikuun 21 päivä. Työläiset vaativat palkkojen korottamista, sekä parannuksia työsuhteissa ja asunto-oloissa. Heidän vaatimuksensa eivät olleet suuria, sillä he pyysivät ainoastaan 1 kruunun ja 45 äyrin tuntipalkkaa kappaletyöläisille ja 1 kr. ja 75 äyrin tuntipalkkaa päiväpalkalla työskenteleville. (Norjassa esim. rakennusteollisuuden alalla maksetaan kappaletyöläisille 1.80 tunnilta ja päiväpalkalla työskenteleville vieläkin enemmän.) Isännistö ei kuitenkaan suostunut vaatimuksiin, joten työläiset, joista suuri enemmistö kuului Syndikalistijärjestöön, ryhtyivät taisteluun. Taisteluun yhtyivät myöskin reformistiseen järjestöön kuuluvat työläiset täydellä sydämellä. Taistelu, jota käytiin, ei ollut avonaista lakkotaistelua, mutta n. k. "passiivista vastustusta" (työmaataistelua). Työnopeutta vähennettiin alhaista palkkaa vastaavaksi. Parin päivän kuluttua oli tästä seurauksena, että osa tovereistamme eroitettiin työstä ja uhattiin eroittaa kaikki, jos tuotanto ei kohoa entiseen määrään. Suurin osa eroitetuista työläisistä kuuluivat Syndikalisti järjestöön. Sulku kesti yli kaksi kuukautta ja kun lakkokassa oli riittämätön elättämään sulunalaisia tovereita, niin pyydettiin heille luottoa osuuskaupasta, johon he kuuluivat jäseninä.

Osuuskaupan johto oli reformistien käsissä ja siksi tapahtuikin vallan käsittämätöntä. Syndikalisteilta kiellettiin luotto kokonaan osuuskaupassa, mutta kuitenkin he lopulta saivat sitä yksityisistä kaupista. Likaisinta osaa pelasi kuitenkin Malm'n kunnallisneuvoston kommunistinen puheenjohtaja. Hän työskenteli käsikädessä työnantajain kanssa seitsemän ruotsalaisen syndikalistin maasta karkoittamiseksi. Norjan hallitus olisi tämän karkoituksen pannut toimeen, ellei Syndikalisti järjestö niin jyrkästi protesteerannut sitä vastaan ja uhannut sen johdosta yleisellä taistelulla. Kommunistinen kunnallisneuvoston puheenjohtaja meni niin pitkälle, että matkusti Osloon erikoisesti juuri tätä karkoitusta järjestämään. Kun karkoituksesta ei kuitenkaan tullut mitään, alkoivat konservatiiviset lehdet sen johdosta taistelun ministeriä vastaan. Täten siis kommunistit ja konservatiivit yhtyivät taistelemaan vallankumouksellisia syndikalisteja vastaan, joiden ainoana rikoksena oli se, että uskaltivat nousta taisteluun riistäjiä vastaan parempien elinehtojensa puolesta.

Norjan Syndikalistien liitto nousi puolustamaan sulunalaiseksi asetettuja jäseniään ja julisti yleisen poikotin kaivostuotteiden käsittelylle. Reformistinen unio ei kuitenkaan tätä noudattanut, vaan salli jäsentensä lastata poikotin alaisia tuotteita. Tämä tapahtui kesäkuun kolmas päivä. Reformistisen union toimeenpanemakomitea oli kyllä aikaisemmin päättänyt kannattaa Syndikalistien julis-

tamaa poikottia, mutta kun siihen kuuluvilla liikennetyöläisillä oli erikoinen työ sopimus työnantajain kanssa, jota he eivät halunneet rikkoa, vaan ennemmin antautuivat "skääppäämään." Tämän skääppäyksen kuitenkin syndikalistit toiminnallaan saattoivat hyvin vähän merkitseväksi, josta oli seurauksena, että Syndikalisti järjestön puheenjohtaja pidätettiin ja tuomittiin 46 päiväksi vankilaan "työläisten vapauden häiritsemisestä." Virkailijain avustuksella on saatu neljä laivaa lastatuksi kaivostuotteilla sen jälkeen kuin taistelut alkoivat. Kaivostyöläiset eivät kuitenkaan ole vielä luopuneet taistelustaan, joten on vielä toivoa Malm'in kaivostyöläisten lakon voittamisesta, siitä huolimatta vaikka reformistit ja kommunistit ovat kaikenlaisilla likaisilla teoillaan koettaneet työnantajia avustaa työläisten nujertamiseksi.

Toukokuun 19 päivä lakkoutuivat Norjan Ammatittomain Työläisten Union jäsenet hallituksen kontroleeraamalla tuotantolaitoksilla. Koska Syndikalisti järjestön jäsenistö näillä laitoksilla on huomattavan suuri, niin olisi voinut odottaa, että edellä mainitun lakon julistanut järjestö, joka on liitossa reformistisen järjestön kanssa, olisi pyrkinyt yhteistoimintaan Syndikalisti järjestön kanssa. Tätä ei kuitenkaan tehty. Kun lakko alkoi, niin syndikalistit yhtyivät siihen, luonnollisesti. He taistelivat kaikella tarmolla ja täysin solidarisisina reformisti järjestöön kuuluvain työläisten kanssa, vaikkakin olivat sitä mieltä, että lakko oli julistettu hyvin huonosti valitulla ajalla, jolloin työläisillä oli hyvin huonot voiton mahdollisuudet. Että syndikalistit olivat arvanneet oikeen osottautui pian todeksi. Lakko osottautui hyvin tervetulleeksi hallitukselle, mikä tässä tapauksessa oli työnantaja. Se oli juuri lopettanut teitten rakentamistyöt, jota lakko pää-asiallisesti koskikin. Kuukausia lakossa oltuuan Ammatittomain Työläisten Unio oli pakoitettu taipumaan kompromissiin, mikä edellytti, että työläiset saivat 10 äyrin palkan ylennyksen tunnille, joten heidän palkkansa on nyt 1.10—1.20 tunnilta. (äärettömän alhainen palkka) Toiselta puolen he hävisivät siinä, että heidän olosuhteensa tulivat entistä huonommiksi. Esim. heiltä poistettiin vapaa kuletus työmaalle ja sieltä takaisin. Myöskin heillä oli ennen lakkoa ollut oikeus saada laillinen loma sen jälkeen kuin olivat olleet kolme kuukautta yhtämittaisesti työssä, muutettiin nyt niin että heidän täytyy olla työssä kokonainen vuosi ennen kun tuo loma annetaan.

Reformistit olivat toivoneet tämän lakon avulla pääsevänsä eroon syndikalisteista, jotka ovat huomattavana tekijöinä yleisissä töissä. Kuitenkin tämä yritys täydellisesti epäonnistui, josta kiitos kansainväliselle työläisten avustukselle, jota syndikalistit saivat.

Melkein samoihin aikoihin puhkesi lakko kivi-teollisuudessa. Se alkoi aivan lopulla toukokuuta ja on vieläkin käynnissä. Tässä lakossa myöskin reformistinen unio on johtamassa ja kysymyksessä

on palkkojenkorotusvaatimus. Koska tämä taistelu on käynnissä maan itäisessä osassa ja kiviteollisuustuotteilla on suuremman kysyntä, niin on toiveita sen päättymisestä työläisten voitolla. Huomattava määrä Syndikalistijärjestön jäseniä ottaa osaa tähänkin lakkotaisteluun.

Enimmistö Norjan Syndikalistijärjestön jäsenistä on ollut yli kuusi kuukautta työttömänä ja kun järjestölle itselleen käy mahdottomaksi rahastaa kaikkia näitä lukuisia käynnissä olevia taisteluita, niin se on vedonnut International Workingmen's Association'iin avun pyynnöllä. Ruotsin syndikalistit päättivät hiljakkoin pitämässään kongressissa lähettää 2,000 Ruotsin kruunua, sekä lähettivät jäsenistölleen vetoamuksen ryhtyä yleiseen avustuksen keräykseen. Saksan syndikalistit ovat lähettäneet 2,765 kulta markkaa ja Hollannin syndikalistit 307 ja puoli Florins'ia, mikä Norjan rahassa vastaa 8.000 kruunua. Näin huomattavan suurien summien olemassa olosta toverit lähettäneet heikellä, jolloin ne ovat todella olleet tarpeeseen. Kansainvälinen työläisten solidaarisuus on täten tehnyt mitättömäksi kapitalistien ja reformistien johtajain katalat aiheet Norjan Syndikalistisen järjestön hävittämiseksi. Tämän johdosta haluaakin Norjan Syndikalistisen järjestön toimeenpanevakomitea lausua sydämellisemmät kiitoksensa niille tovereille, jotka ovat avustusta lähettäneet. Täten osoitettua solidaarisuutta ei koskaan tulla unhoittamaan, vakuuttavat he.

ITALIASSA

Italian syndikalistien kansallisen konferenssin pidettiin Genoa'ssa kesäkuun 28 ja 29 päivinä. Läsnä oli edustajia: kolme Liguria'sta, yksi Piemonte'sta, kuusi Milan'osta, Bergamo'sta ja Lombardian alueilta, kaksi Venetsiasta, yksi Verona'sta, yksi Vezia Giulia'sta, neljä Emilia'nan maakunnasta, kaksi Toscana'sta, yksi Lunigiana'sta, yksi Neapel'sta, neljä Puglies'in alueelta. Näiden lisäksi oli edustajia myöskin Bari ja Andriam nimisistä kaupungeista, sekä yksi edustaja keski Italiasta. Vähemmän huomattavat seudut olivat myöskin edustettuina ja ne järjestöt, jotka olivat olleet kykenemättömiä lähettämään edustajia, lähettivät raporttinsa ja ehdotuksensa. Vankilassa ja karkoituksen alaisena olevilta tovereilta oli saapunut tervehdyssanomiamia. I. W. W. A. järjestön edustajan piti myöskin saapua tähän konferenssiin, mutta passin saanti vaikeuksien takia ei hän voinut saapua sinne ajallaan.

Konferenssin avajaissermoneja ei pidetty. Heti alkaissa lähetettiin myötätuntoisuuden osoitus tervehdykset, vankiloissa oleville, sekä maanpakoon tuomituille tovereille, Kiinan taisteleville proletariateille ja International Workingmen's Association'ille. Sihteeristö esitti raportin toiminnasta ja teki selkoa syndikalistisen liikkeen tilanteesta yleensä. Edustajat selostivat tilannetta niillä alueilla, joita he edustivat. Näistä kaikista selostuksista kävi ilmi, että oliin sangen kriittisessä tilanteessa vieläkin, mutta väsymättömällä toiminnalla on voitu silti pitää liikettä yllä.

Keskusteluissa yleensä pohdittiin keinoja työläisten toiminnan elvyttämiseksi ja hyväksyttiin keskusneuvoston laatima suunnitelma liikkeen rahastamiseksi.

Julkisuusväline kysymystä käsiteltäessä tuli konferenssi siihen tulokseen, että vaikka se katsoi suotavaksi ja välttämättömäksi sen, että aikakausjulkaisuja Italian kielellä julkaistaan ulkomailla maanpaossa olevien luettavaksi, niin kuitenkin pitäisi yrittää käyttää kaikki mahdolliset keinot siihen, että saataisiin tuollaisia lehtiä ilmestymään itsessään Italiassa, sillä jos koskaan, niin ainakin nykyisten olosuhteiden vallitessa ne olisivat välttämättömiä työläisten taistelujen tukijoina.

Toisen päivän istunto kokonaan kulutettiin keskusteluun työläisten yhtenäisyyden aikaansaamiseksi. Osa edustajista piti keskustelunkin siitä, että pyrittäisiin yhteistoimintaan General Confederation of Labor (konservatiivinen järjestö) kanssa, aivan mahdottomana, ottaen huomioon tuon järjestön viime aikaisen toiminnan niin poliittisella kuin taloudellisellakin alalla. Jotkut edustajat, jotka eivät ennen ole vastustaneet yhteistoimintaa tuon mainitun järjestön kanssa, nyt ilmaisivat myöskin tyytymättömyytensä sitä kohtaan ja ehdottivat, että kysymys hylättäisiin siksi kunnes työväenliike on ehtinyt taas uudelleen voimistua. Toiset edustajat olivat jyrkästi kaikenlaista yhteistoimintaa vastaan tuolloisen järjestön kanssa ja ehdottivat erillään pysymistä. Lopulta konferenssi hyväksyi päätösehdotuksen, että Syndikalisti järjestö ei hyväksy yhteistoimintaa kaikkien työväen järjestöjen kanssa ennenkuin taloudellinen ja poliittinen tilanne kehittyi sellaiseksi, että sillä on mahdollisuus ajaa työväenluokan tarkoituseriä, s. o. toimia työväenluokan vapauttamiseksi. Että se ei voi olla yhteistoiminnassa C. G. L. järjestön kanssa koska tämä järjestö avustaa työnantajien ja porvarillisdemokraattisen hallituksen pyrkimyksiä työläisiä vastaan.

Koska tämä mainittu Confederation on muuttanut sääntöjään viimeisessä kongressissaan, tehden paikallisjärjestöjen toimintavapauden mahdottomaksi ja hävittäen järjestyneiden joukkojen mahdollisuudet ajatustensa tulkitsemiselle, tuhoten täten peruspyrkimyksensä ja tarkoituseränsä, niin tämä konferenssi päättää täydellisesti hyväksyä Italian Syndikalisti Union (U. S. L.) kongressin ennemmin tekemän päätöksen, kieltäytyä tekemästä agitatorisista C. G. L. järjestön hyväksi, tai olemasta millään tavalla yhteistoiminnassa sen kanssa.

Paljon käytettiin aikaa poliittisten vankien vapauttamistaistelun järjestämiseksi. Kävi selville, että U. S. L. alustava toiminta poliittisten vankien hyväksi v. 1924 oli osittain onnistunutta, mutta C. G. L. järjestö oli opportunistisista syistä kieltäytynyt sitä tukemasta. Hyväksyttiin päätösesitys, että sihteeristö pitää jatkuvaa agitatorisilla poliittisten vankien hyväksi ja vetoaa työläisiin kaikkialla, että he lainaisivat tälle kysymykselle mahdollisimman paljon huomiota. U. S. L. jär-

jestön toiminta vangittujen perheiden avustamiseksi, pidettiin hyväksyttävänä.

PORTUGAALISSA

Portugaalin militaristinen diktaattori hallitus on kohdistanut ankaran vainonsa proletariaattia ja sen järjestöä, General Confederation of Labor'ia (C. G. T.) vastaan. Yksimpä hallituksen kannattajatkin ovat tuominneet mielettömät sortotoimenpiteet. Satoja tovereitamme on vangittu ja suuri osa heistä on karkoitettu Afrikaan.

Työväenluokka on koettanut puolustaa itseään hallituksen vainotoimenpiteitä vastaan m. m. julistamalla yleislakkoja melkein kaikissa suurimmissa kaupungeissa, kuten Lisbon'issa, Sebual'issa, Coimbra'ssa, Portimo'ssa y. m. Poliisit ovat kohdelleet karkoitettuja mitä häikäilemättömällä tavalla. Useita työläisiä on murhattukin, muka sen syyn perusteella, että he olisivat yrittäneet karata.

Sitten taantumuksellisen Sidoneo Paes'in päivien ei Portugaalissa ole harjoitettu sellaista julmuutta työläisiä kohtaan kuin nyt demokraattisen tasavallan nimessä harjoitetaan. Työläisten sanomalehdet ovat lakkautettu, kokoukset hajoitettu ja niiden osaa-ottajia on joukottain vangittu ja huomattavimmat toimihenkilöt karkoitettu.

Portugaalin C. G. T. järjestön kongressi tullaan pitämään syyskuun 23—26 päivinä. Ensimmäisen kerran ainoastaan ne unionit jotka kuuluvat tähän liittoon, voivat ottaa osaa kongressiin. Ennen näihin kongresseihin on saanut ottaa osaa kaikki maan työläiset siitä huolimatta vaikka eivät ole kuuluneet mihinkään ammattijärjestöön. Portugaalin C. G. T. järjestö on edistynyt niin huomattavasti, että melkein kaikki maan järjestyneet työläiset kuuluvat siihen tänäpäivänä. Jokainen unioni voi lähettää kongressiin 1—3:een edustajaa. Paikallisunionit voivat olla edustettuina epäsuorasti. Yksikään, joka on poliittisen puolueen virkailija, tai on hallituksen palveluksessa, tai on saanut niiltä suosituksen, ei voi ottaa edustajana osaa kongressiin. Tämä viimeinen määritelmä on laadittu tarkoituksella suojella järjestö poliitikoitsijoilta, jotka niin monissa eri maissa ovat työväenliikkeen tuhonneet.

ENGLANNISSA

Englannissa ei vallankumouksellinen syndikalismi ole nimellisesti vielä saanut huomattavampaa jalantilaa. Shopsteward liike, missä sen kukoistusaikana oli noin 200,000 työläistä jäsenenä, levisi nopeasti sodan jälkeen. Tämä liike kuitenkin pian hävisi merkityksettömäksi. Shopsteward liikkeen johtohenkilöt, suuressa määrin antautuivat Moskowlaisuuden vaikutusvallan alaiseksi ja ovat nykyisin kommunisti puolueen jäseniä. Puolue itse on hajonnut moneen suuntaan. Yksi tällainen suunta, jota johtaa Sylvia Pankhurst, lähentelee hyvin läheisesti Saksan Kommunist Labor partya.

Järjestynyt ammattiunionismin vasemistolainen liike, mikä tunnetaan nimellä National Minority Movement on kuitenkin viime aikoina osottanut nopeaa edistymistä. Tähän ryhmään lukeutuvilla

tulee olemaan toinen vuotuinen konferenssi elokuun 29—30 päivinä, jossa Tom Mann tulee olemaan puheenjohtajana. Tähän liittoon kuuluva jäsenistö ei ainoastaan ole lisääntynyt 40 prosentilla sitten viimeisen konferenssin, mutta useita suuria ammattijärjestöjä ja keskusneuvostoja (niihin kuuluen m. m. London ja Glasgow'in, jotka ovat maan huomattavimpia) on siihen yhdistynyt. Viimeisessä konferenssissa, mikä pidettiin elokuulla v. 1924, oli edustettuna 270,000 työläistä ja yhdistys konferenssissa, mikä pidettiin tänä vuonna tammikuulla oli 600 edustajaa, jotka edustivat 600,000 työläistä.

National Minority Movement on ensimmäinen kansallinen vasemmostoliipeen lukeutuvien ainesten muodostama järjestö Englannissa. Se ei ole separistinen liike ja sen perustarkoituksena on vastustaa hajaannusta ammattijärjestöissä, pyrkien "rakentamaan, voimistuttamaan ja yhdistämään olemassa olevia järjestöjä." Se muodostuu ammattiunioista, ammattineuvostoista ja yksityisistä. Sen pyrkimyksenä on järjestää ammattijärjestöt tehdasperustalle (liittää kaikki samalla työmaalla työskentelevät työläiset samaan järjestöön); muuttaa olemassa olevat ammattiunionit teollisuusunioiksi.

VENÄJÄLLÄ

Venäjän vallankumouksellisten vankien yhdistyneen puolustuskomitean tiedonantoja.

"Olemme ennemmin tiedottaneet Moskowlaisen Anarco-syndikalistisen Publishing Association'in liikkeenhoitajan, työläistoveri E. B. Rubintshik-Meyer'in vangitsemisesta ja karkoituksesta Tomsk'iin Siperiaan. Useat vallankumoukselliset lehdet ja julkaisut lähettivät protesteja chekalle tämän vangitsemisen johdosta, mutta niistä ei ollut mitään apua. Hänen karkoituksensa pantiin toimeen kaikesta huolimatta. Nyt olemme saaneet kirjeen henkilöltä, jota kohtaan meillä on täysi luottamus, jossa sanotaan m. m. seuraavaa: 'Paikka, johon toveri Rubintchik-Meyer on karkoitettu on täydellisesti erossa muusta maailmasta. Siellä ei ole postikonttoria. Siellä asuvilla ihmisillä ei ole kevästä myöhäiseen syksyyn muuta kuin kaloja ravintonaan. Leipää, jauhoja, tai perunoita ei saa rahallakaan, puhumattakaan mitään voista ja maidosta.'

Rubintchik-Meyer on sairaana, eikä saa minäkäänlaista hoitoa. Tomskissa, missä hän oli ensialustaan, oli hän myöskin estetty ansaitsemasta elätustaan. Venäjän hallitus koettaa julmalla kohtelulla hävittää tämän vallankumousmiehen.

"Venäjältä olemme hiljakkoin saaneet seuraavanlaisen kirjeen:

'Kuten tiedätte pantiin Leningard'issa helmikuun 8 p., v. 1925 toimeen anarkistien joukko vangitsemisen. Viisitoista vangituista karkoitettiin Soloviertzky'yn kolmeksi vuodeksi. Kotitarkastuksissa anastettiin ulkomailta tulleita toveriemme kirjeitä ja Berlinissä ja Parisissa olevien toverien osotteita. Toverimme karkoitettiin maaliskuun 25 päivä. Monet heistä olivat olleet karkoituksen edellä kuusi päivää nälkälakossa ja heidät raahattiin ulos van-

kilasta ja pakoitettiin menemään kuljetusneuvoihin. Tällaiset karkoitukset tavallisesti pannaan toimeen keskiviikkoisin klo 6 ja 8 välillä illalla, mutta tällä kertaa se toimitettiin tiistaina klo kolmen aikaa aamulla. Useimmat toverit raahattiin vuoteiltaan pukeutumattomina.

'Karkoituskmatkalla olivat toverimme taas pakoitettut turvautumaan nälkälakkoon siksi, että heitä kohdeltiin kuten suurimpia rikollisia. Heidät pakoitettiin riisumaan itsensä aivan alusvaatteisilleen ja sitten heitettiin vankikomeroihin. Kahdeksan näistä karkoitetuista sijoitettiin väliaikaisesti Yaroslav'in politillisten vankien pidätysleirille. Heidän nimensä ovat: Matvey Simushin, Maria Poliakova, Michael Losovsky, Ivan Setchoff, Anatol Denissoff, Nikolai Denissoff, Fedoroff ja Nikolai Bogdanoff.

'Yllä olevan todistavat seuraavat allekirjoittaneet: M. Poliakova, M. Simushin, Michael Badin, Yaroslavan politillisten vankien pidätysleirillä, huhtikuulla v. 1925.'

"Toveri Lazarevitsch'in vangitsemisesta olemme jo aikaisemmin raportteeranneet. Hän otti osaa 'laittomaan työläisten toimintaan', minkä pyrkimyksenä oli yrittää saavuttaa työvän uniolle itsenäisyys. Toveri Lazarevitsch oli Kommunistisen Internationalin konttorissa kielenkääntäjänä vuosina 1920—1921. Myöhemmin työskenteli hän mekaniikkona Russian Cable Factorissa. Tämä 'laiton' työläisryhmä julkaisi kolme manifestia, joiden johdosta Lazarevitsch vangittiin ja tuomittiin kolmeksi vuodeksi pidätysleirille, mutta silti on koko ajan pidetty surkean kuuluisassa Butyrki'n vankilassa, Moskowassa.

"Anarkistien joukko vangitseminen pantiin toimeen Moskowassa ja Leningrad'issa maalisi- ja huhtikuussa. Noin 80 miestä (työläisnuorukaisia, työläismiehiä ja merimiehiä) vangittiin ja useimmat heistä on jo karkoitettu Siperiaan. Heidän joukossaan on m. m. toveri Haidosky ja hänen vaimonsa Alexeyeva. Toveri Haidosky oli toimiva esparantisti. Cheka löysi hänen huoneestaan käsikirjoituksia, käännöksiä ja pienen kirjoituskoneen, jotka kaikki takavarikoitiin. Hän ja hänen vaimonsa tuomittiin kolmeksi vuodeksi maanpakoon.

"Oppilas Golubeff tuomittiin kolmeksi vuodeksi maanpakoon, koska hän oli ottanut osaa ryhmän toimintaan, joka harrastaa itsekasvatusta.

"Oppilas Bayanoff tuomittiin neljäksi vuodeksi maanpakoon siksi, koska oli noin neljä vuotta sitten osoittanut myötätuntoisuutta anarkismille, mutta ei koskaan ole ollut toimivana.

"Anarkistit Motchenovsky ja Ney ovat vuosia saaneet virua ankarimmassa vankeudessa, chekan vankiloissa.

"Anarkisti nainen Donskaya on tuomittu kahdeksi vuodeksi maanpakoon Ust-Syssolks'iin ja hänen sisarensa, joka ei ole kuulunut puolueeseen, on karkoitettu Ural'in alueelle.

"Anarkisti Klimusheff tuomittiin huhtikuun 16 päivä viideksi vuodeksi pidätysleirille.

"Suurin osa näistä 80 vangista on nyt Butyrki'n vankilassa, jossa heitä kidutetaan mitä julmimmalla tavalla. Etenkin niitä, jotka tekevät nälkälakkoja, kohdellaan mitä sydämettömin. Heidän tykönsä vieraileminen on kielletty, heillä ei ole tilaisuus kylpeä, ei kävellä ulkosalla, he ovat suljettuina koppeihinsa ja heidän pieksämisensä on hyvin tavallista. Makuuvaatteinaan heillä on ainoastaan olkisäkkejä ja hyvin usein joutuvat he nukkumaan paljaalla kivilattialla.

"Työläistoverit: Olot ovat hirvittävät tovereillamme bolshevikien vankiloissa. Vieläkin kauhammat ne ovat niillä, jotka ovat tuomitut maanpakoon. Kuten yleisesti tiedetään, karkoittaa cheka useimmat vankilarangaistuksensa palvelleet toverit, kaukaisille senduille. Siellä on heidän aivan mahdollonta saada minkäänlaista työtä, joten he joutuvat hirvittävän kurjaan asemaan. Hallitus antaa heille ainoastaan noin kolme dollaria kuukaudessa. Heille tarvitsemme avustusta.

"Lähettäkää avustus Venäjän Vallankumouksellisten vankien yhteiselle puolustuskomitealle osotteella Fritz Kater 0334 Kopernikus Str., Berlin."

YLEISÄÄNESTYSLISTA

Täten alistetaan yleisääneestykselle Tie Vapauteen toimittajan välitseminen:

Ehdokas:

PAUL MILLER

Myöten () Vastaan ()
 Ryhmän nimi

 Puheenjohtaja
 Korttinumero
 Kirjuri
 Korttinumero
 Yksilöjäsenen nimi

 Korttinumero
 Deligeitin nimi
 Del. korttinumero
 Del. numero

Äänestykseen saavat ottaa osaa kaikki suomalaiset täysin maksaneet I. W. W. liiton jäsenet branchien, Ind. kannatusrenkaiden tai ryhmien kokouksissa ja äännet laskettava äänestykseen osaaottaneiden perusteella. Ellei paikkakunnalla ole I. W. W:n branchia tai ryhmää, voivat jäsenet äänestää yksilönä lähettämällä tämän listan T. V. Julkaisukomitealle, mutta lista pitää olla deligeitin vahvistama. Merkitkää yllä olevaan listaan ehdokkaan nimen perässä olevaan neliöön ehdokkaan samaa äänimäärä ja palauttakaa tämä äänestyslista viimeistään lokakuun 10 päivään mennessä osotteella: Tie Vapauteen Julkaisukomitea, 3333 W. Belmont Ave., Chicago, Ill.